

Właściwość organów

wg

przepisów

Kodeksu postępowania administracyjnego

Art. 7 Konstytucji RP [Zasada praworządności]

Organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa.

Art. 19 k.p.a. [Obowiązek przestrzegania własności]

Organy administracji publicznej przestrzegają z urzędu swojej własności rzeczowej i miejscowej.

Art. 156. [Przesłanki stwierdzenia nieważności decyzji administracyjnej]

§ 1. Organ administracji publicznej stwierdza nieważność decyzji, która: 1)
wydana została z naruszeniem przepisów o własności;

Art. 65. [Badanie właściwości; przekazanie podania do organu właściwego]

§ 1. Jeżeli organ administracji publicznej, do którego podanie wniesiono, jest niewłaściwy w sprawie, niezwłocznie przekazuje je do organu właściwego, zawiadamiając jednocześnie o tym wnoszącego podanie. Zawiadomienie o przekazaniu powinno zawierać uzasadnienie.

§ 1a. Zawiadomienie o przekazaniu sprawy zawiera również informacje, o których mowa w art. 13 ust. 1 i 2 rozporządzenia 2016/679, w zakresie danych przetwarzanych przez organ przekazujący, chyba że wnoszący podanie posiada te informacje, a ich zakres lub treść nie uległy zmianie.

§ 2. Podanie wniesione do organu niewłaściwego przed upływem przepisanego terminu uważa się za wniesione z zachowaniem terminu.

Art. 63 § 1 Podania - żądania, wyjaśnienia, odwołania, zażalenia

Spór o właściwość a spór kompetencyjny

Spór o właściwość, tzw. spory wewnętrzne - pomiędzy organami mieszczącymi się w tym samym segmencie (systemie) administracji publicznej (np. dwoma organami administracji samorządowej)

Spory kompetencyjne, tzw. spory zewnętrzne – pomiędzy organami mieszczącymi się w różnych segmentach (systemach) administracji publicznej (pomiędzy organem administracji rządowej, a organem administracji samorządowej)

Istota sporu

spór pozytywny - gdy przynajmniej dwa organy administracji publicznej uważają się za właściwe w sprawie

spór negatywny - gdy każdy z organów uważa się za niewłaściwy

(postanowienie NSA z 14.10.2019 r., I OW 109/19, LEX nr 2783669)

Istota sporu

Postanowienie NSA z 24.07.2007 r., II OW 25/07, LEX nr 384675.

„O sporze kompetencyjnym możemy mówić w sytuacji, kiedy istnieje pomiędzy organami rozbieżność stanowisk, co do zakresu ich kompetencji w odniesieniu do konkretnej, tej samej sprawy administracyjnej, nie ma zaś sporu co do stanu faktycznego i stanu prawnego sprawy. W przeciwnym bowiem razie, kiedy nie ma zgody między organami, co do oceny stanu faktycznego i w oparciu o jakie przepisy (prawa materialnego) należy rozstrzygnąć daną sprawę, nie ma tożsamości sprawy. Trudno więc mówić o sporze kompetencyjnym, kiedy dwa organy odnoszą się w rzeczywistości do dwu różnych spraw, chociaż dotyczących tej samej strony. Jest to pozorny spór kompetencyjny, gdyż nie ma tu rozbieżności stanowisk w zakresie kompetencji tych organów, a istnieje rozbieżność poglądów co do istoty sprawy.” „Bowiemy jak wynika z akt przesłanych do Sądu póki co, nie ma sporu kompetencyjnego a jest spór o to czego dotyczy wniosek Z.R., gdyż w tym zakresie mają odmienne poglądy organy będące w sporze.”

Istota sporu

Sprawy indywidualne załatwiane decyzją administracyjną

Spór o właściwość musi dotyczyć indywidualnej sprawy i tylko takiej, która jest załatwiana decyzją podlegającą sądowi administracyjnemu (postanowienie NSA z 2.06.2015 r., II OW 211/14, LEX nr 1712728). Jeśli zaś dana sprawa nie może być rozstrzygnięta w trybie postępowania administracyjnego – kończonego decyzją – to wówczas nie można mówić o sporze o właściwość pomiędzy organami administracji publicznej (postanowienie NSA z 21.09.2011 r., II OW 75/11, LEX nr 1069091)

Sprawy załatwiane postanowieniem w trybie art. 106 k.p.a. -

postanowienie NSA z 14.12.2005 r., II OW 58/05, ONSAiWSA 2006, nr 4, poz. 117.

Sprawy, w których podejmowane są akty i czynności, wymienione w art. 3 § 2 pkt 4 tej ustawy, dotyczące uprawnienia lub obowiązku wynikającego z przepisów prawa - postanowienie NSA z 14.12.2005 r., II OW 60/05, ONSAiWSA 2006, nr 4, poz. 97.

Podmioty rozstrzygające spory

Art. 22. [Spory o właściwość w postępowaniu administracyjnym]

§ 1. Spory o właściwość rozstrzygają:

- 1) między organami jednostek samorządu terytorialnego, z wyjątkiem przypadków określonych w pkt 2-4 - wspólny dla nich organ wyższego stopnia, a w razie braku takiego organu - sąd administracyjny;
- 2) między kierownikami służb, inspekcji i straży administracji zespolonej tego samego powiatu, działających w imieniu własnym lub w imieniu starosty - starosta;
- 3) między organami administracji zespolonej w jednym województwie niewymienionymi w pkt 2 - wojewoda;
- 4) między organami jednostek samorządu terytorialnego w różnych województwach w sprawach należących do zadań z zakresu administracji rządowej - minister właściwy do spraw administracji publicznej;
- 5) (uchylony);
- 6) między wojewodami oraz organami administracji zespolonej w różnych województwach - minister właściwy do spraw administracji publicznej;
- 7) między wojewodą a organami administracji niezespolonej - minister właściwy do spraw administracji publicznej po porozumieniu z organem sprawującym nadzór nad organem pozostającym w sporze z wojewodą;
- 8) między organami administracji publicznej innymi niż wymienione w pkt 1-4, 6 i 7 - wspólny dla nich organ wyższego stopnia, a w razie braku takiego organu - minister właściwy do spraw administracji publicznej;
- 9) między organami administracji publicznej, gdy jednym z nich jest minister - Prezes Rady Ministrów.

Podmioty rozstrzygające spory

Art. 22 § 2 k.p.a.

Spory kompetencyjne między organami jednostek samorządu terytorialnego a organami administracji rządowej rozstrzyga sąd administracyjny.

Ustawa z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2022 r. poz. 329 z późn. zm.).

Art. 4. p.p.s.a. Sądy administracyjne rozstrzygają spory o właściwość między organami jednostek samorządu terytorialnego i między samorządowymi kolegiami odwoławczymi, o ile odrębna ustawa nie stanowi inaczej, oraz spory kompetencyjne między organami tych jednostek a organami administracji rządowej.

art. 15 § 1 pkt 4 p.p.s.a. Naczelny Sąd Administracyjny rozstrzyga spory, o których mowa w art. 4 p.p.s.a.

Art. 156 ust. 3 p.g.g. Określone ustawą zadania marszałków województw oraz starostów są zadaniami z zakresu administracji rządowej.

„Organ jednostki samorządu terytorialnego wykonujący zadania z zakresu administracji rządowej jest organem administracji rządowej w znaczeniu funkcjonalnym. W przypadku sporu o właściwość/kompetencję organu takiego nie można traktować jako organu jednostki samorządu terytorialnego (zob. np. postanowienie NSA z 15.12.2017 r., II OW 116/17, LEX nr 2434129).” P. M. Przybysz [w:] Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz aktualizowany, LEX/el. 2022, art. 22.

Nie przekazujemy podania z powrotem do przekazującego
„Jeżeli organ, do którego strona zwróciła się o załatwienie sprawy, uznał się za niewłaściwy i przekazał podanie w drodze postanowienia na podstawie art. 65 § 1 k.p.a. innemu organowi, organ, któremu podanie przekazano ostatecznym postanowieniem, jeżeli uzna, że nie jest organem właściwym, nie może wydać postanowienia o przekazaniu podania organowi, od którego je otrzymał, lecz powinien wystąpić do sądu administracyjnego o rozstrzygnięcie sporu na zasadzie art. 4 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270 z późn. zm.).” - postanowienie NSA z 14.12.2005 r., II OW 59/05, ONSAiWSA 2006, nr 4, poz. 98

Postanowienie NSA z 1.03.2016 r., II OW 143/15, LEX nr 2014687.

W przypadku wszczęcia postępowania na wniosek strony, tylko ta strona określa przedmiot swego żądania (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 5 lipca 1999 r., sygn. akt IV SA 1632/96, LEX nr 47890), a tym samym i przedmiot postępowania, przy czym w razie wątpliwości jego uszczegółowienie należy do strony, nie zaś do sfery ocennej organu administracji (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 11 czerwca 1990 r., sygn. akt I SA 367/90, ONSA 1990, nr 2-3, poz. 47).

W powyższej sprawie zaistniał spór między starostą, a marszałkiem województwa. Wnioskodawca wystąpił do starosty o wydanie zezwolenia na prowadzenie działalności polegającej na przetwarzaniu odpadów innych niż niebezpieczne w procesie odzysku R5. „Z treści wniosku wynika, że na działkach objętych wnioskiem będzie prowadzona niwelacja terenu, a następnie wytworzony "urobek" zostanie przetworzony na kruszywo. Przetwarzanie "urobku" będzie polegało na przesianiu w urządzeniach mobilnych, a następnie w zależności od potrzeby do wysortowanego materiału będą dodawane kruszywa w postaci pospółki. Powstały materiał będzie stanowił kruszywo technologiczne. W ramach prac niwelacyjnych powstanie 1500 000 Mg odpadów, które będą poddane procesowi przetwarzania odpadów w procesie R5.” Starosta uznał wniosek za wniosek o koncesję na wydobycie kopaliny, co uzasadniało wg niego właściwość marszałka województwa. Sąd kierując się treścią wniosku uznał starostę za właściwego w sprawie.

Właściwość organów – p.g.g.

Art. 22 Koncesji na:

- 1)poszukiwanie lub rozpoznawanie złóż kopalin, o których mowa w art. 10 ust. 1, z wyłączeniem złóż węglowodorów,
 - 1a)poszukiwanie lub rozpoznawanie kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla,
 - 2)wydobywanie kopalin, o których mowa w art. 10 ust. 1, ze złóż,
 - 2a)poszukiwanie i rozpoznawanie złóż węglowodorów oraz wydobywanie węglowodorów ze złóż,
 - 3)wydobywanie kopalin ze złóż znajdujących się w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej,
 - 4)podziemne bezzbiornikowe magazynowanie substancji,
 - 5)podziemne składowanie odpadów,
 - 6)podziemne składowanie dwutlenku węgla
- udziela minister właściwy do spraw środowiska.
- 2.Koncesji na wydobywanie kopalin ze złóż, jeżeli jednocześnie są spełnione następujące wymagania:
- 1)obszar udokumentowanego złoża nieobjętego własnością górnictwem nie przekracza 2 ha,
 - 2)wydobycie kopaliny ze złoża w roku kalendarzowym nie przekroczy 20 000 m³,
 - 3)działalność będzie prowadzona metodą odkrywkową oraz bez użycia środków strzałowych
- udziela starosta.
4. W zakresie nieokreślonym w ust. 1 i 2 koncesji na wydobywanie kopalin ze złóż udziela marszałek województwa.

Właściwość organów – p.g.g.

Art. 160. [Wykonywanie zadań związanych z dokumentacjami geologicznymi]

Zadania związane z dokumentacjami geologicznymi wykonują te organy administracji geologicznej, które udzieliły odpowiednio koncesji na poszukiwanie lub rozpoznawanie złoża kopaliny albo na poszukiwanie lub rozpoznawanie kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla, które zatwierdziły projekt robót geologicznych lub którym przedłożono projekt robót geologicznych, który nie podlega zatwierdzeniu.

Art. 161. [Właściwość rzeczowa organów administracji geologicznej]

1. Organem administracji geologicznej pierwszej instancji jest marszałek województwa, z wyjątkiem spraw określonych w ust. 2-4.

Wyrok WSA we Wrocławiu z 28.11.2014 r., II SA/Wr 506/14, LEX nr 1571834.

„pomimo, że przepisy dotyczące właściwości powinny być jasne i proste, to treść art. 161 u.g.g. może budzić istotne wątpliwości interpretacyjne. Ich rozstrzygnięcie wymaga niejednokrotnie sięgnięcia do odpowiednich reguł wykładni, a w przypadku zatwierdzenia robót geologicznych również jednoznacznego ustalenia i określenia charakteru inwestycji na potrzeby której są wykonywane. Występowanie powyższych wątpliwości potwierdzają liczne orzeczenia NSA rozstrzygające spory o właściwość między organami geologicznymi (dostępne w bazie orzeczeń LEX oraz na stronie nsa.gov.pl). Już tylko uwzględniając powyższą okoliczność, organy rozstrzygające w niniejszej sprawie, w pierwszej kolejności winny zbadać i uzasadnić swoją właściwość do działania.”

Przykłady sporów

Zatwierdzenie "Projektu robót geologicznych..." dla potrzeb rozbudowy drogi wojewódzkiej na terenie dwóch powiatów – spór marszałek vs starosta

Postanowienie NSA z 25.04.2013 r., II GW 5/13, LEX nr 1602098:

Marszałek powoływał się na art. 161 ust. 2 pkt 3: do starosty należą sprawy związane z zatwierdzaniem projektów robót geologicznych oraz dokumentacjami geologicznymi, dotyczące badań geologiczno-inżynierskich wykonywanych na potrzeby zagospodarowania przestrzennego gminy oraz warunków posadawiania obiektów budowlanych, z wyłączeniem ponadwojewódzkich inwestycji liniowych;

Sąd uznał, że „Przepis ten jednak za organ administracji geologicznej pierwszej instancji uznaje starostę w sprawach badań geologiczno-inżynierskich wykonywanych na potrzeby zagospodarowania gmin (...) Wobec ograniczenia kompetencji starosty w zakresie terytorialnym zastosowanie w sprawie niniejszej ma przepis art. 161 ust. 1 ustawy, przyznający kompetencje organu administracji geologicznej pierwszej instancji Marszałkowi Województwa M.”

Przykłady sporów

zatwierdzenie "Projektu robót geologicznych dla określenia warunków hydrogeologicznych oraz geologiczno-inżynierskich dla projektu i budowy stacji paliw płynnych wraz z obiektem M na obszarze MOP,, – starosta vs minister

Postanowienie NSA z 16.07.2013 r., II GW 13/13, LEX nr 1348656.

Starosta uznał, iż stacja paliw płynnych wraz z obiektem M nie jest samodzielnym obiektem budowlanym lecz stanowi integralną część ponadwojewódzkiej inwestycji liniowej – autostrady, dlatego przekazał sprawę Ministrowi Środowiska. NSA uznał, że „obiekt budowlany w postaci stacji paliw płynnych wraz z obiektem M nie jest obiektem liniowym, a tym bardziej obiektem liniowym o charakterze "ponadwojewódzkim", "ponadwojewódzką inwestycją liniową" i wskazał na starostę jako właściwy organ (art. 161 ust. 2 pkt 3 p.g.g.)

Przykłady sporów

uzgodnienia projektów decyzji o warunkach zabudowy/inwestycji celu publicznego, w odniesieniu do terenów zagrożonych osuwaniem się mas ziemnych – starosta vs marszałek

Tło sporu: art. 53 ust. 4 pkt 5 (w zw. z art. 60 ust. 1) ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym - decyzje w sprawach ustalenia lokalizacji inwestycji celu publicznego/o warunkach zabudowy wydaje się po uzgodnieniu z właściwym organem administracji geologicznej - w odniesieniu do udokumentowanych złóż kopalin i wód podziemnych

Postanowienie NSA z 6.06.2012 r., II OW 25/12, LEX nr 1230569 oraz Postanowienie NSA z 16.10.2012 r., II OW 86/12, LEX nr 1270265.

„Zapis art. 161 ust. 2 pkt 3 p.g.g. należy traktować jako przepis kompetencyjny dla starosty również w sprawach uzgodnień projektów decyzji o warunkach zabudowy, w odniesieniu do terenów zagrożonych osuwaniem się mas ziemnych.”

Przykłady sporów

decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego – marszałek vs minister

Art. 53 ust. 4 pkt 5 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym: decyzję wydaje się po uzgodnieniu z właściwym organem administracji geologicznej - w odniesieniu do udokumentowanych złóż kopalin i wód podziemnych [w sprawie uzgodnienia dokonał Minister Środowiska gdyż inwestycja położona była na skraju obszaru rozpoznanego wstępnie złoża węgla brunatnego]

Wyrok NSA z 18.02.2021 r., II OSK 3266/19, LEX nr 3165061

„Art. 161 ust. 3 p.g.g. nie stanowi normy kompetencyjnej wyznaczającej właściwość rzeczową ministra jako organu administracji geologicznej pierwszej instancji właściwego do dokonania uzgodnienia, o którym mowa w art. 53 ust. 4 pkt 5 u.p.z.p. w zw. z art. 60 ust. 1 u.p.z.p. W konsekwencji do dokonania wspomnianych uzgodnień zastosowanie znajdzie art. 161 ust. 1 p.g.g., zgodnie z którym organem właściwym jest marszałek województwa. W sytuacji gdy przepisy ustawy Prawo geologiczne i górnicze wyraźnie nie przekazują jakichś kompetencji z zakresu administracji geologicznej innemu organowi administracji publicznej, co do zasady właściwy jest marszałek województwa” (tak też m.in. Wyrok WSA w Warszawie z 29.10.2021 r., VII SA/Wa 1108/21, LEX nr 3267422).

Przykłady sporów

Opinie do MPZP - minister czy marszałek

Art. 17 pkt 6 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym: Wójt, burmistrz albo prezydent miasta po podjęciu przez radę gminy uchwały o przystąpieniu do sporządzania planu miejscowego występuje o opinię o projekcie planu do właściwych organów administracji geologicznej w zakresie udokumentowanych złóż kopalin i wód podziemnych

Wyrok WSA w Krakowie z 14.02.2019 r., II SA/Kr 1507/18, LEX nr 2627135.

„uprawnienie wynikające z art. 161 ust. 3 pkt 4 p.g.i.g. winno być stosowane ściśle i nie obejmuje uprawnienia wskazanego ministra do opiniowania projektu planu miejscowego z uwagi na fakt, iż na terenie objętym tym projektem planu zlokalizowany jest udokumentowany zbiornik wód podziemnych” (podobnie: Wyrok WSA w Olsztynie z 25.10.2018 r., II SA/Ol 417/18, LEX nr 2580013)

Przykłady sporów

Podział złoża o powierzchni powyżej 2 ha – starosta vs marszałek

Wyrok NSA z 10.04.2019 r., II GW 5/19, LEX nr 2645013

Tło sporu: przedsiębiorca przedłożył staroście do zatwierdzenia dokumentację geologiczną złoża piasku opracowaną w kat. C1 oraz rozliczenie zasobów złoża w formie Dodatku nr 1 do dokumentacji geologicznej złoża kruszywa naturalnego - opracowanej w związku z podziałem złoża kruszywa naturalnego o pow. 3,45 ha - wydzieleniem z niego nowego złoża o pow. do 2 ha

„Jak wynika z art. 161 ust. 1 u.p.g.g. organem administracji geologicznej pierwszej instancji jest marszałek województwa, z wyjątkiem spraw określonych w ust. 2-4. Zgodnie zaś z art. 161 ust. 2 pkt 1 u.p.g.g. do starosty, jako organu administracji geologicznej pierwszej instancji, należą sprawy związane z zatwierdzaniem projektów robót geologicznych oraz dokumentacjami geologicznymi, dotyczące złóż kopalin nieobjętych własnością górnictwem, poszukiwanych lub rozpoznawanych na obszarze do 2 ha w celu wydobywania metodą odkrywkową w ilości do 20.000 m³ (do 2 ha) w roku kalendarzowym i bez użycia środków strzałowych (...) Skoro zatem Dokumentacja geologiczna złoża piasku (...) w kat. C1 dotyczy złoża rozpoznawanego na obszarze poniżej 2 ha, to właściwym do wydania decyzji w zakresie jej zatwierdzenia jest zgodnie z art. 161 ust. 2 pkt 1 u.p.g.g. - Starosta Powiatu (...).

Przykłady sporów

rozpoznanie sprawy z wniosku o wszczęcie postępowania w sprawie
zrekultywowania terenu poeksploatacyjnego – marszałek vs starosta

Postanowienie NSA z 18.11.2016 r., II GW 23/16, LEX nr 2199222.

Skoro ustawa - Prawo geologiczne i górnicze zawiera regulacje kwestii właściwości co do obowiązków określonych art. 39 ust. 1 tej ustawy to znaczy, że brak jest podstaw do stosowania w tym zakresie ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych. Wobec powyższego organem właściwym do rozpoznania sprawy z wniosku o wszczęcie postępowania w sprawie zrekultywowania terenu poeksploatacyjnego jest Marszałek Województwa

Przykłady sporów

zatwierdzenie projektu robót geologicznych dotyczących ujęć wód podziemnych, których przewidywane lub ustalone zasoby przekraczają 50 m(3)/h – marszałek vs starosta

Postanowienie NSA z 27.11.2019 r., II GW 22/19, LEX nr 2782292

Art. 161 ust. 2 pkt 2 p.g.g. „Do starosty, jako organu administracji geologicznej pierwszej instancji, należą sprawy związane z zatwierdzaniem projektów robót geologicznych oraz dokumentacjami geologicznymi, dotyczące ujęć wód podziemnych, których przewidywane lub ustalone zasoby nie przekraczają 50 m³/h” ALE jak wskazał marszałek powołując się na art. 160 p.g.g. starosta decyzją z 2002 r. „zatwierdził projekt robót geologicznych na realizację otworów studziennych ujęcia wód podziemnych przez tego samego wnioskodawcę oraz w tej samej lokalizacji”.

Sąd uznał:

„Z treści art. 161 ust. 2 pkt 2 wynika, że starosta, jako organ administracji geologicznej pierwszej instancji, jest organem właściwym w sprawach zatwierdzenia projektu robót geologicznych dotyczących ujęć wód podziemnych, których przewidywane lub ustalone zasoby nie przekraczają 50 m(3)/h. Niewątpliwie wskazuje to na to, że w sytuacji, gdy przewidywane lub ustalone zasoby przekraczają 50 m(3)/h, organ ten nie jest właściwy rzeczowo do rozpoznania sprawy o zatwierdzenie projektu robót geologicznych. W takiej sytuacji organem właściwym do rozpoznania wniosku o zatwierdzenie projektu robót geologicznych jest właściwy marszałek województwa, jako organ administracji geologicznej I instancji.”

Postanowienie NSA z 12.08.2014 r., II GW 15/14, LEX nr 1582025.

Postanowienie NSA z 27.11.2019 r., II GW 22/19, LEX nr 2782292.

„W myśl 161 ust. 1 powołanej ustawy Prawo geologiczne i górnicze, organem administracji geologicznej pierwszej instancji jest marszałek województwa. Wyjątkiem od tej zasady jest m.in. przepis art. 161 ust. 2 pkt 3 tej ustawy, zgodnie z którym do starosty, jako organu administracji geologicznej pierwszej instancji, należą m.in. sprawy związane z zatwierdzaniem projektów robót geologicznych oraz dokumentacjami geologicznymi, dotyczące badań geologiczno-inżynierskich wykonywanych na potrzeby zagospodarowania przestrzennego gminy oraz warunków posadawiania obiektów budowlanych. Przepis ten, jako wyjątek od ogólnej zasady, należy interpretować ścieśniająco, nie zaś rozszerzająco (Exceptiones non sunt extendendae).”

Przykłady sporów – oddalenie wniosku – minister vs starosta

Postanowienie NSA z 7.11.2014 r., II OW 119/14, LEX nr 1755664.

Zdaniem Ministra: "Nie ma zatem wątpliwości co do tego, że zamierzone badania geologiczne nie będą wykonywane na potrzeby piętrzenia wód ani przebudowy istniejącej budowli piętrzącej, co wyraźnie wynika z treści przedłożonego projektu robót geologicznych (a zwłaszcza z załącznika graficznego znajdującego się w aktach sprawy). Projekt inwestycji zakłada wykonanie budowli na lewym brzegu rzeki Jasiołka obejścia omijającego stopień wodny o wysokości piętrzenia 5,5 m".

Tymczasem zdaniem Starosty "mamy do czynienia z projektem dotyczącym obiektu budownictwa wodnego o wysokości piętrzenia przekraczającej 5 m (...)" w związku z określeniem warunków geologiczno-inżynierskich dla projektowanej budowy urządzeń bariery migracyjnej - przepławki, która stanowi wyposażenie budowli piętrzącej".

„W ocenie Naczelnego Sądu Administracyjnego wniosek o rozstrzygnięcie sporu kompetencyjnego w niniejszej sprawie jest przedwczesny, gdyż organy w swych pismach odnoszą się do różnych stanów faktycznych wynikających rzekomo z tych samych dokumentów.” W takiej sytuacji organy będące w sporze, dysponując pracownikami o przygotowaniu merytorycznym, mając możliwość porozumienia się, zatrudnienia biegłych, zażądania wyjaśnień inwestora i projektanta, powinny przed złożeniem wniosku o rozstrzygnięcie sporu kompetencyjnego, wyczerpać te możliwości.

Uzgadnianie przez organ projektów decyzji/uzgodnień/opinii z samym sobą

Liczne wyroki dotyczące uzgadniania warunków zabudowy – np.

Wyrok NSA z 9.07.2013 r., II OSK 609/12, LEX nr 1369032.

„w sytuacji, gdy organ wydający decyzję o warunkach zabudowy i zarządca drogi, który ma tę decyzję uzgodnić, to jeden i ten sam organ, brak jest potrzeby dokonania uzgodnienia. Kwestie, które winien ocenić zarządca drogi ocenia samodzielnie przed wydaniem decyzji o warunkach zabudowy organ właściwy do wydania tej decyzji.”

Kryteria uzgodnienia i opinii w p.g.g.

Art. 7. [Podejmowanie i wykonywanie działalności w ramach ustaleń planistycznych]

1. Podejmowanie i wykonywanie działalności określonej ustawą jest dozwolone tylko wówczas, jeżeli nie naruszy ona przeznaczenia nieruchomości określonego w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego oraz w odrębnych przepisach.
2. W przypadku braku miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego podejmowanie i wykonywanie działalności określonej ustawą jest dopuszczalne tylko wówczas, jeżeli nie naruszy ona sposobu wykorzystywania nieruchomości ustalonego w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy oraz w odrębnych przepisach.

Np. Uzgodnienie z wójtem koncesji w odniesieniu do działalności prowadzonej poza granicami obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej (art. 23 ust. 2a p.g.g.)

Czy organ prowadzący postępowanie może zakwestionować uzgodnienie/opinię?

Wyrok WSA w Warszawie z 9.12.2015 r., IV SA/Wa 2419/15, LEX nr 2083985.

Uzgodnienie jest formą wiążącego wpływu jednego organu na drugi, poprzez uzależnienie możliwości wydania aktu od akceptacji jego treści przez organ uzgadniający.

Ani organ prowadzący postępowanie, ani organ współdziałający nie posiadają przymiotu strony – tak m.in. wyrok WSA w Warszawie z 11.03.2005 r., IV SA/Wa 940/04, LEX nr 175358

Przesyłanie do organu uzgadniającego/opiniującego – projektu rozstrzygnięcia/rozstrzygnięcia/akt sprawy

Art. 9 ust. 1 p.g.g. Jeżeli ustawa uzależnia rozstrzygnięcie organu administracji od współdziałania (uzgodnienia lub wyrażenia opinii) z innym organem administracji, zajmuje on stanowisko nie później niż w terminie 14 dni od dnia doręczenia projektu rozstrzygnięcia.

ALE np.– ustawa z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1326 z późn. zm.)

Art. 22. 1. Decyzje w sprawach rekultywacji i zagospodarowania określają:

- 1) stopień ograniczenia lub utraty wartości użytkowej gruntów, ustalony na podstawie opinii, o których mowa w art. 28 ust. 5;
- 2) osobę obowiązaną do rekultywacji gruntów;
- 3) kierunek i termin wykonania rekultywacji gruntów;
- 4) uznanie rekultywacji gruntów za zakończoną.

2. W sprawach, o których mowa w ust. 1, decyzje wydaje starosta, po zasięgnięciu opinii:

- 1) dyrektora właściwego terenowo okręgowego urzędu górniczego - w odniesieniu do działalności górniczej;
- 2) dyrektora regionalnej dyrekcji Lasów Państwowych lub dyrektora parku narodowego - w odniesieniu do gruntów o projektowanym leśnym kierunku rekultywacji;
- 3) wójta (burmistrza, prezydenta miasta).

Wyrok WSA w Krakowie z 31.01.2008 r., II SA/Kr 915/07, LEX nr 468025. - „Gdy ustawodawca chce aby uzgodnieniu podlegał projekt decyzji czyni to wyraźnie”

Forma opiniowania/uzgodnienia mpzp/suikz

Art. 24 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym

Uzgodnień dokonuje się w trybie art. 106 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735, 1491 i 2052), przy czym uzgodnienia projektu planu miejscowego z dyrektorem regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie w zakresie dotyczącym zabudowy i zagospodarowania terenu położonego na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią dokonuje się w drodze decyzji, o której mowa w art. 166 ust. 5 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne (Dz. U. z 2021 r. poz. 2233 i 2368 oraz z 2022 r. poz. 88).

UWAGA – zastosowanie art. 106 powinno być „odpowiednie” – vide termin uzgodnienia (art. 25 ust. 2 – „Nieprzedstawienie stanowiska lub warunków, o których mowa w art. 24 ust. 2, w terminie, o którym mowa w ust. 1 i 1a, uważa się za równoznaczne odpowiednio z uzgodnieniem lub zaopiniowaniem projektu”).

Brak zastosowania art. 106 k.p.a. do opinii – zwykła forma pisemna

UWAGA – uzgodnienie mpzp przez organy administracji geologicznej „w zakresie udokumentowanych złóż kopalin i wód podziemnych”. Brak udokumentowanych złóż kopalin i wód podziemnych - art. 61a k.p.a. – odmowa wszczęcia postępowania

Organ administracji architektoniczno-budowlanej na obszarze i terenie górnictwym

Art. 168 ust. 2 p.g.g. - W odniesieniu do projektowania i wykonywania robót budowlanych oraz utrzymania obiektów budowlanych na terenie zakładu górnictwego organy nadzoru górnictwego wykonują zadania z zakresu administracji architektoniczno-budowlanej i nadzoru budowlanego.

Koncesje udzielone przez starostę

Rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 8 kwietnia 2013 r. w sprawie szczegółowych wymagań dotyczących prowadzenia ruchu odkrywkowego zakładu górnictwego (Dz. U. poz. 1008 z późn. zm.).

§ 34. 1. Przedsiębiorca wydobywający kopalinę na podstawie koncesji udzielonej przez właściwego starostę prowadzi eksploatację złoża zgodnie z projektem technicznym, zatwierdzonym przez kierownika ruchu zakładu górnictwego.

3. Do projektu technicznego, o którym mowa w ust. 1, dołącza się mapę sytuacyjno-wysokościową powierzchni w skali nie mniejszej niż 1:2000 z oznaczeniem granic: 3) zakładu górnictwego;

Pozostałe koncesje - rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 8 grudnia 2017 r. w sprawie planów ruchu zakładów górnictwych (Dz. U. poz. 2293 z późn. zm.).

Plan ruchu - Mapa sytuacyjno-wysokościowa powierzchni w granicach terenu górnictwego